

Skořice

Kraj: Plzeňský
Okres: Rokycany
Správní obvod: Rokycany
GPS souřadnice: 49.677721N, 13.705262E
Nadmořská výška: 596 m n. m.
První pís. zmínka: 1295 (729 let)
Počet obyvatel: 277
PSČ: 338 43
Adresa URL: www.skorice.cz

Historie obce Skořice

První písemná zmínka, týkající se místního kostela, pochází už z roku 1295, i když lze důvodně předpokládat, že skutečné založení této podhorské obce je datováno mnohem dříve.Patronátní právo ke kostelu vykonávali tehdejší majitelé Skořic, páni z Držtky. Později obec spolu s nedalekým hradem Drštkou přešla do vlastnictví rozvětveného panského rodu Dobrohostů z Ronšperka. Tento rod, svým vyznáním katolický, dokázal svá sídla ubránit i před nájezdy Husitů. Hrad Držtka tak byl dobyt teprve až vojskem krále Jiřího z Poděbrad po roce 1450, dynastie Dobrohostů pak nadobro zanikla skonem Břeňka Dobrohosta v roce 1455. Sídlo bylo králem postoupeno Oldřichu z Rakové na Radyni a pak Václavu Lukavcovi z Račína. Postupně se v držení mirošovského panství vystřídali od r. 1531 Čeněk z Mirošova, Volf z Vřesovic a Florián z Grispeku.

Za vlády Grispeků zaznamenala zdejší oblast největší rozkvět, zejména v oblasti železářství, rybníkářství a mlynářství. Byly vybudovány rybníky, mezi nimi i dnešní Padrťské, rybníky, celá řada železných pecí a hamrů.

V době první světové války bylo mobilizováno několik desítek skořických občanů, z nichž se jich celkem 23 stalo obětí této války.

Skořice, které patřily mezi malé až středně velké obce v kraji, se vyznačovaly čilým kulturním a společenským životem. V obci působily dvě tělocvičné jednoty - DTJ a Sokol, okolo nichž se rozvíjel i kulturní a společenský život.

Dne 31.10.1941 byla obec německými okupanty vysídlena, spolu s vesnicemi Kolvínem, Padrtí a Přední a Zadní Záběhlou. Část skořických obyvatel přesídlila do sousedního Trokavce. Jejich opuštěné domy byly vydány napospas Němcům, ale na jejich devastaci se v nemalé míře podíleli i čeští obyvatelé okolních obcí. Do Skořic dorazila Rudá armáda po 10.květnu 1945. I tato nesmyslná válka si vyžádala oběti na životech z řad skořických občanů. V obci byl roku 1926 odhalen pomník padlým v době I. sv. války, na který byla přidána pamětní deska na počest nacisty popraveného Aloise Vavrocha. V roce 1975 byl přidán pomník obětem 2. sv. války.

Hlavním problémem obyvatel Skořic po osvobození byl jejich návrat do rodné vesnice, neboť jejich domovy byly z velké části zdevastovány, nicméně v roku 1945 byla již obec z větší části osídlena a ve školním roce 1946/47 bylo započato pravidelné vyučování na zdejší jednotřídce. Asi padesát rodin se již do obce nevrátilo.

Na konci padesátých let se začaly objevovat v okolí i první chaty. Další chatový vpád nastal v roce 1987 „Na záseku", kde bylo postaveno 14 tzv. zahradních domků.

Skořice byly součástí mirošovského panství, po zřízení politických správ a samospráv od r. 1850

spadaly až do roku 1868 pod Okresní hejtmanství a Okresní soud v Rokycanech. V létech 1868 - 1896 spadaly, i s celým okresem, pod okresní hejtmanství Plzeň. Od září 1896 bylo Okr. Hejtmanství v Rokycanech opět obnoveno a dále r. 1942 zrušeno, kdy byl jeho úřad připojen k Okr. Úřadu Plzeň - venkov až do osvobození r. 1945, kdy Skořice spadaly do působnosti dřívějšího ONV, později Okresního úřadu v Rokycanech.